

[Aage Brusgaard]

frem endnu en gang, for man kan ikke tage nye områder på hylderne, fordi alle gængse områder er brugt, så man er nødt til at gå ud i sidekrogene og snørkle sig frem. Man er nødt til at finde nogle steder, som EF ikke går imod, for så får man jo en ny sag og kommer i fedtefadet; man skulle jo også nødig genere sine venner i den kommende Union. Derfor finder man altså områder, hvor det ikke strider mod lovgivning inden for EF.

En af de ting, man er faldet over, er at hæve afgiften på affald. I dag er afgiften 130 kr. pr. t, den hæver man til henholdsvis 160 kr. og 195 kr. pr. t, og det giver et merprovenu på 122 mio. kr. Det er en direkte skat på borgerne – der er ikke andre til at betale det – og det vil vi rejse os imod. Vi mener rent faktisk, at den afgift, der er på affald i dag, er maksimum af, hvad det kan bære, hvad borgerne vil finde sig i. Hvis vi hæver den yderligere, frygter jeg, at der vil ske det, at endnu flere smider deres affald i grøfter, i skove, i lergrave, på rastepladser og ved de kommunale affaldspladser. Derfor vender Fremskridtspartiet sig imod den nye skatteforøgelse, som dette absolut er.

Fremskridtspartiet er også kritisk indstillet over for, at der indføres større afgifter, som der senere skal gives kompensation for; vi har jo ingen garanti for, at det vil blive ført ud i livet.

Endvidere vil regeringen kradse nogle millioner kroner ind fra erhvervslivet ved at fremrykke betalingsfristen for emballageafgifter 14 dage. Jeg skal ikke komme ind på, hvor mange penge og på hvilke områder – det er jo beskrevet ret detaljeret i de forskellige forslag – men det, det drejer sig om, er jo, at erhvervslivet, som er hårdt presset i forvejen – vi kan jo læse om den ene konkurs efter den anden i aviserne – bliver pålagt endnu større byrder. De skal så ud og have deres kassekredit hævet på et tidspunkt, hvor de fleste banker enten er mere eller mindre bankerot eller i hvert fald har strammet deres kreditgivning voldsomt op.

Det, man gør, er altså at lægge yderligere byrder på vores erhvervsliv frem for at finde offentlige besparelser. Det er absolut ikke den vej, som Fremskridtspartiet ønsker at gå. Vi ønsker, at de 85 mio. kr., som staten mister ved at ophæve mælke- og juicekartonafgiften, og som borgerne altså får i skattelettelse, bliver fundet ved besparelser.

Vi kan altså ikke støtte lovforslagene, som de foreligger her, men vi vil være positivt indstillet i udvalgsarbejdet, og hvis regeringen vitterlig ønsker, at der skal ske besparelser, som den lovede i valgkampen, så er vi i hvert fald villige til at deltage.

Svend Aage Jensen (CD):

Som det er udtrykt i ministerens fremsættelsestale til disse lovforslag, er de en konsekvens af Danmarks tilpasning til det indre marked inden for punktafgiftsområdet, men også en opfølgning af folketingsbeslutningen fra maj 1992 vedrørende omlægning af miljøafgifter og regeringens handlingsplan for affald og genanvendelse, et beslutningsforslag, som også Centrum-Demokraterne tilsluttede sig.

En naturlig konsekvens heraf er afskaffelsen af afgiften på engangsemballage til mælkeprodukter, som er indeholdt i lovforslaget. Desuden foreslås en differentieret afgift på affald, idet afgift på affald til forbrænding hæves fra 130 kr. til 160 kr. pr. t, og afgift for affald til deponering hæves fra 130 kr. til 195 kr. pr. t. Hensigten hermed er helt klar, men det forudsætter også, at der inden for en given afstand er mulighed for at aflevere eller få afhentet affald til forbrænding, således at omkostningerne i denne forbindelse ikke overstiger differencen på de 65 kr. pr. t, såfremt mængden af affald, der deponeres, skal minimeres.

Fælles for de fire lovforslag er en justering af kredittiden på betaling af disse afgifter, således at afkortningen svarer til de betalingsfrister, der er gældende for punktafgifterne, som er gennemført af skatteministeren.

CD ser positivt på lovforslagene og vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører fortsat ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne udtale, at vi principielt kan give tilslutning til forslagene, idet vi har nogle bemærkninger omkring affaldsafgiften.

Alle justeringer til det indre marked, stramning af kredittider, råstofændringer, og hvad der måtte være, hvad man kunne kalde teknisk betonedede ændringsforslag, er Det Radikale Venstre selvfølgelig indforstået i at støtte.

Det fremgår også af det nok som berømte beslutningsforslag nr. B 2, at vi er tilhængere